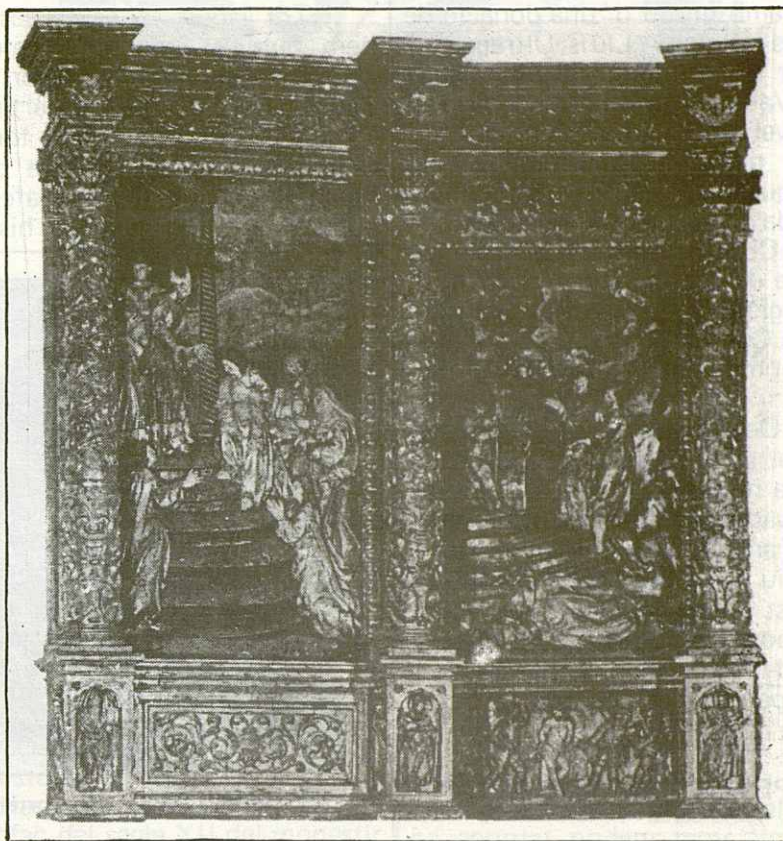

ESBOS HISTORIC DE LA PARROQUIA DE SANT SADURNI

Amb una certa temença per si algú pugui dir que les dades que exposaré no són veritables, amb tot però, crec que a molts els pugui interessar de conèixer, malgrat sigui només amb una certa aproximació, quina és la història de la nostra Parròquia de Sant Sadurní.

Les primeres dades que he pogut trobar sobre la consagració de l'església de Sant Sadurní daten, segons uns historiadors, del 931 i del 932 segons uns altres. En el què si ha coincidència és que fou l'abadessa Emma qui en la donació d'una Parròquia dedicada a Sant Sadurní "in villa qui es sub castelo nominato Roca". Ara bé, ¿qui era aquesta abadessa i d'on provenia?. Segons escrits que he pogut consultar, es tracta d'Emma de Barcelona, filla de Guifré I de Barcelona dit el Pilós (840-897) comte de Cerdanya i Urgell i de la seva muller Guinedilda, comtessa de Cerdanya, Urgell, Barcelona, Girona i Osona, potser descendent de Borrell, comte de Cerdanya-Urgell-Ossona. Casada amb Guifré des del 877, la sobrevisqué d'uns pocs anys. Tingué una nombrosa Apareix constantement al costat del seu marit cooperant en la seva obra de govern. Pel què fa a Guifré I, dit el Pilós, una llegenda tardana atribueix a l'emperador Lluís el Piadós les barres vermelles amb quatre dits mullats en la sang que rajava de les ferides rebudes en la batalla contra els normans i en defensa victoriosa de l'emperador franc, als vermells que havien de constituir l'escut català i la bandera catalana. Aquesta llegenda apareix escrita per primer cop en "La Segunda parte de la Crónica General" de Pere Antoni Beuter, publicada a València l'any 1550.

Però tornem a Emma, la seva filla. Aquesta fou la primera abadessa de Sant Joan Ripoll (dit després de les abadesses) monestir que fou creat pels seus pares el 885 per a ella. Aquesta, sota la tutela del bisbe Gomar de Vic i d'un grup de clergues, governà directa-

ment l'abadia a partir del 897, per a la qual obtingué el 899 del Rei Carles el Simple un precepte de la seva intensa activitat a favor del seu monestir i del repoblament de les seves terres a Vallfogona de Ripollès, Seguries, i les valls de Lillet i de Ribes. El 913 precisà davant dels seus súbdits i el comte Miró els drets jurisdiccional del seu monestir. El 921 cedí els seus drets i quantiosos béns a Sant Joan. Féu consagrar i dotar moltes esglésies, entre les quals les de la Roca i l'Ametlla, llocs que sembla repoblà amb gent de la vall de Sant Joan (el 923).

D'altres documents ens parlen de que l'abadessa Emma de Sant Joan de les Abadesses el 931 fa donació d'una parròquia dedicada a Sant Cugat del Vallès, i que per tant no era parròquia senyorial sinó abacial, o sia que pertanyia a l'abadessa i posteriorment al bisbe. A més fundà l'església de l'Ametlla del Vallès dedicada a Sant Sadurní, i sembla ser que

també fou la fundadora de l'església de Montornès. A l'església de La Roca i a la de l'Ametlla, donà vestidures litúrgiques sacerdotals, calzes i paterna a més de llibres: un volum contenint el Missal, Llectionari i Antifonari, i un altre amb el Salteri.

Concretament la Parròquia de La Roca sembla ser que era un focus d'atenció entre el Senyor i el Rector, motiu pel qual el poble de La Roca considerava la parròquia com un refugi contra els atacs del Senyor. Durant la guerra dels segadors les tropes castellanques i franceses s'incautaren de l'església. El poble estava refugiat al castell on foren assetjats durant cent dies i per mitjà d'una sortida secreta que hi havia sota terra podien baixar al riu per aigua i als masos per queviures. Finalment les tropes pogueren prendre el castell.

Pel què fa a les parròquies de La Roca i l'Ametlla, el monestir de Sant Joan no té el més petit